

Rie's Dagbog

Boston & New York 2017

Ries dagbog

Boston – Salem -New York 27/10-11/11 - 2017

Fredag den 27. oktober

Turen Palermo-Rom-Boston var fuldstændig problemfri! Alt gik efter en snor. Havde ellers hidset mig op, for de danske aviser har i de sidste dage skrevet op ad pæle og ned ad stolper om ny kontrolforanstaltninger, og hvor svært det skulle være at komme ind i USA. Det skulle tage lang tid, dels komme ind i flyet (de danske lufthavnsmyndigheder havde anbefalet, at man skulle komme i god tid til lufthavnen) og dels at komme gennem ”immigration” i USA. Mine betænkeligheder blev fuldstændigt gjort til skamme.

Flyet landede en time for tidligt, og vi fik en forskrækket besked fra Virginia, der spurgte om vi allerede var der. De kom dog ret hurtigt, hvor var det var dejligt at se hende og Ricardo igen. Kørte direkte til Salem og blev indkvarteret i deres gæste- og arbejdsværelse og fik noget at spise.

41 Forrester Street Salem, MA 01970

Mærkelig nok var vi ikke særlig trætte, så vi fik mulighed for at følge op på, hvad der er sket siden vi var sammen i New Zealand. Det er helt mærkeligt at Ricardo og Virginia er blevet ”husfaste”, efter en menneskealder i midlertidige boliger, hvor de ikke kunne have mange af deres egne ting med. Nu er de så i et hjem, med minder fra alle de steder de har boet: Guatemala, Honduras, Sri Lanka, Indonesien, Haiti etc. Huset er et karakteristisk New England træhus i to etager hvor de har købt den nederste etage som er godt og vel 100 kvadratmeter.

Lørdag den 28. oktober

Til formiddag var vi ude gå tur til stranden langs Collins Cove. Så pakkede vi bilen til en enkelt overnatning. Vi skulle nemlig til Boston og se en American football kamp og derefter spise hos Norana, Jay og Lila (Ricardo og Virginias datter, svigersøn og barnebarn). Da erfaringen siger, at i hyggeligt lag med søde mennesker, kan være svært at finde en chauffør, der kan køre forsvarligt sidst på aftenen, var det så aftalt at vi skulle blive hos Norana og Jay natten over. Jay, der er sportsfanatiker, havde på forhånd skaffet os billetter, og var meget tålmodig med at forklare os reglerne. En American Football kamp er lidt af en oplevelse. Vi så en college-kamp: Harvard-Dartmouth og fik det hele med: cheer leaders, skoleorkestre, kedelige hot-dogs, pop-corn og Coca Cola! Vi sad midt blandt Dartmouth-fans og vi fik hørt alle deres gode råd til spillerne, og hvad de mente om dommerne, jo det var festligt og fornøjeligt! Derfra til Norana og Jay's hus hvor vi fik pulled chicken sandwiches med tre slags salater til, vi savnede ikke noget.

Harvard-Dartmouth

Søndag den 29. oktober

Imponerende at Norana og Jay kunne huse fire overnattende gæster, men det tog de i stiv arm. Norana og Jay bor også i et typisk New England hus i tre etager, hvor de har de to øverste etager. Kørte hjem til Salem, fik lidt frokost og vi gik en tur i byen, efter vi havde ligget lidt på ryggen. Salem er en dejlig lille by der bl.a. er kendt for en række hekseprocesser der foregik i slutningen af 1600 tallet. Det har betydet at Salem i dag er blevet center for Halloween festlighederne. Salems befolkningstal er 40.000, men nogle år er der op til 250.000 tilreisende til Halloween. Det er først Halloween på torsdag,

men det er ikke til at se i byen, halvdelen af dem vi møder er klædt ud, og det er meget avancerede kostumer!

Ellers var det en stille dag, og jeg synes vi er kommet os forbløffende hurtigt over vores jetlag, men sådan er det jo ofte på udturen, hvor adrenalinen kører. Det bliver nok værre når vi kommer tilbage til Palermo.

New England, fiskerby

Mandag den 30. oktober

Kørte en tur nordpå fra Salem via Manchester by the sea, Gloucester og helt ud til Rockport. Derefter via Essex tilbage tilbage til Salem. Vi stoppede mange gange og så de karakteristiske træhuse, de dejlige strande der nu er præget af efterårsvejret, men også med imponerende bølger i dette solskinsvejr. Det var en tur langs en klippekyst der er præget af tidevand og små fiskerbyer med masser af hummerbåde og hummertegn. Alle byer meget imødekommende og området er utroligt velholdt. Vi er tydeligvis ikke i den fattigste del af USA.

Ved havet ved Rockport

Tirsdag den 31. oktober

Det er allehelgenens dag i dag og det er i dag det skal ske! Alle folk skal klædes rigtigt ud, heksene skal danse og 'de hellige', der naturligvis er stærkt fortørnede over al denne heden-skab, skal prøve at vende os tilbage mod Jesus! ('de hellige' er sjovt nok tilsyneladende de eneste der tager denne festivitas alvorligt).

Festlighederne starter ved femtiden om eftermiddagen. Så der var ikke lagt planer for os, før da. Byen er dog fyldt op med gæster, som alle er udklædt. Der bliver lukket for biltrafikken ved middagstid og der bliver først åbnet igen i morgen formiddag. Sten og jeg gik en formiddagstur ned i byen for at tjekke de tilrejsende ud. Jeg skal love for, at der var mange, der have gjort meget ud af deres kostymer. Vi gik og snusede og fandt en af de butikker vi kan holde ud at bruge meget tid i, begge to. Jeg kom ud med et par varme bukser og Sten med to trøjer. To meget tilfredse kunder gik ud af butikken.

Klokken fem gik vi op til The Commons (byparken /fælleden) for at se heksene danse. Der er en gruppe moderne hekse, der har en masse medlemmer her i Salem, og som under diverse besværgelser og ritualer påkalder deres guder og danser her på fælleden på Halloween aftenen i solnedgangen. De var også klædt festligt ud, men det var noget man tog ret alvorligt og det var sjovt at se. Derefter gik vi hjem og gjorde klar til at tage imod alle børnene, som kom med deres poser til Trick or Treat. mellem klokken halv seks og til ved otte tiden.

Trick or Treat.

Vi blev parkeret udenfor hoveddøren i to campingstole med en stor skål med slik i (alt var pakket-ind-ind-slik) med aftalte stykker, så man ved hvad der blev delt ud - Virginia havde 270 stykker slik og ovenboen havde over 400 stykker...Der blev givet strenge instrukser om, hvorledes det skulle deles ud ved give dem et stykke hver i hånden. De måtte ikke få mulighed for at grave deres små barnehænder ned i skålen og rage til sig. Der var et par gange, hvor jeg var uopmærksom og der var pludseligt mange hænder nede i skålen og jeg måtte kaste min overkrop over skålen.

Pædagoger burde forgyldes!

Onsdag den 1. november

Dagens programpunkt, var tango-koncert i Amhurst en køretur på 200 kilometer. En søn af nogle af Ricardo og Virginias argentinske venner Frederico spiller bandenon i et tango-orkester (Fernando Marzans kvartet). Bandenon er en særlig gammeldags type tysk harmonika, der i dag især bruges til tango. Orkesteret er nu på turné i USA og lige i aften spiller i Amhurst. På vejen til Amhurst fulgte vi det såkaldte "Freedom Trail" i Minute Man National Historic Park. En rute, der starter vest for Lexington og slutter øst for Concord. Her fandt det første heldige oprør mod briterne sted, hvilket blev optakten til uafhængighedskrigen (1775-81). Når det blev så succesrigt, skyldes det at 'Minute Men' var klar. Bevæbnede nybyggere, der var klar til at rykke ud med minuts varsel for at komme truede nybyggere til hjælp mod overgreb fra kolonimagten. På turen vestpå standsede vi ved parkens museum, der var meget oplysende, og ved et par af de bygninger

fra dengang, der stadig eksisterer. Dejlig tur i et flot landskab!

Frokost spiste vi i Concorde, en hyggelig lille New England by, hvor vi havde noget tid til at kigge os omkring. Tænk, jeg faldt over de sko jeg lige stod og manglede, og købte dem. Så nu har jeg varme sko og varme bukser, lige hvad man har brug for i New Englands efterår. Da vi var nærmede os Amhurst fik Ricardo fat i Frederico og vi aftalte at mødes i universitetets kantine og spise noget inden koncerten. Det var ikke særlig interessant middagsmad, men vi blev mætte inden koncerten. Der var tryk på: et klaver, to bandenon'er, en bas, en sanger og seks dansere! Det var sjovt og meget flot. Næde at snakke lidt med Frederico efter koncerten og fik en CD med musik, som han havde været med til at indspille. Så tilbage mod Salem. Det tog to og en halv time, men det gik fint og da Ricardo havde kørt hele vejen, råbte han (meget højt) på øl da vi kom tilbage.

Bandenonspilleren Frederico sammen med Virginia og Sten

Torsdag den 2. november

Richardo og Virginia skulle i skole her til morgen. De følger flere kurser, i dag var det noget om udviklingen Massachusetts kystlinie. Vi lod os ikke distrahere af at de gik, så vi sov længe.

Virginia havde skaffet os rabatbiletter til to lokale museer Peabody Essex Museum (PEM) og hekse-proces-museet Salem Witch Museum; så det var dagens program. Startede på PEM, som havde en fin samling maritime billeder, en fornøjelse. Salem var i USA's spæde start en vigtig havn for import og export af varer til og fra Asien. Derfor er der også en meget stor samling af asiatiske ting. Det nyeste er et helt hus fra den østlige del af Kina. En fin udstilling,

der beskriver livet i huset som blev beboet af alle generationer i en familie, der drev handel.

Peabody Essex Museum havde en fin samling maritime billeder

Huser er en kinesisk foræring til PEM for nogle år siden, hvor det blev brudt ned, delene flyttet til Salem og huset genopstillet nøjagtigt som det havde været. Det var interessant dels hvordan teksterne understregede at familien står i centrum i Kina og hvordan man alligevel har haft billeder af Mao hængende på væggen, her er jo en modsætning, for Mao prædikede vel samfundet før individet? Ikke et ord om, hvorfor der kun boede en gammel mand i huset for ti år siden og hvor familien var blevet af...

Hekse-proces-museet viser i tableauer, om hvorledes hekseprocesserne udviklede sig i Salem mellem februar 1692 og maj 1693, hvor 29 blev dødsdømt, barsk sag, men en historie som bliver holdt levende i Salem, og som har sat Salem på verdenskortet. Mest interessant var det egentlig, at man i slut tableauerne opfordrede publikum til at tænke på moderne hekseprocesser der jo bygger på tre forudsætninger 1) 'frygt' for noget der har en kerne af virkelighed 2) en udløsende faktor og 3) en syndebuk. Museet nævner selv tre eksempler: Japan → Pearl Harbour → behandlingen af Japansk-amerikanere under 2. verdenskrig, kommunismen → Maccarty → black listing af f.eks skuespillere og endelig Smittefare → AIDS → homofobi. Man opfordrer publikum til at komme med eksempler og vi bidrog med at henvise til Søren Vinterbergs film 'Jagten'. Man kan ikke lade være med at spørge sig selv om hele #metoo bevægelsen ikke har potentiale til at udvikle sig på samme måde?

Fredag den 3. november

Tur til Boston: Pendlertog til Boston, hvor vi gik direkte ud til flagskibet Constitution. USS Constitution havde i krigen mod englænderne i 1812 ødelagt den britiske fregat HMS Guerriere. Desværre kunne vi ikke besøge Constitution, men havde mulighed for besøge museet.

USS Constitution

Derfra gik vi tilbage til Boston City for at mødes med Norana til frokost. Virginia har skrantet lidt de sidste par dage, måske har hun samlet noget børnehavesygdom op fra Lila (barnebarnet). Derfor tog Virginia hjem efter frokost (som vi spiste på en middelmådig italiensk restaurant i et område hvor der lå den ene italienske restaurant ved siden af den anden.

Boston Common

Vi andre slentrede rundt i Boston, så bl.a North Church i Northend, gik i yderkanten af Government Center til Downtown og Boston Common (hvor jeg bl.a. nød de mange grå halvtamme eger), for at slutte med en øl inden vi tog undergrundsbanen fra Arlington Station tilbage til North Station, hvorfra vi kørte tilbage til

Salem. Har nok gået 14-15 kilometer i dag, mine fødder er også ret slidte lige nu. Da vi kom tilbage sad vi helt stille med øl og vores computere.

Lørdag 4. november

På mandag er det Virginias fødselsdag og det skal forberedes i dag. Sten, Ricardo har tilrettelagt en menu, hvor de prøver at lave noget hvor de hver for sig kan levere noget der er blandt Virginias livretter. Sten og Ricardo tog ud for at handle og Sten kom hjem med øjne så store som tekopper, for han havde set sit livs største vinforretning; han var virkelig imponeret. Virginia ryddede lidt op, jeg loppede den vist bare, mens jeg pakke lidt kuffert og fik vasket lidt tøj. Efter frokost lagde vi Virginia ned og vi kørte en lille tur med Ricardo til de lokale sejlklubber ved Winter Island: En lille halvø hvor den lokale sejlsport holder til. Egentlig er det bare et broer og en landplads, for i sæsonen ligger alle bådene for anker i floden, og nu er de på land, ligesom i Sydeuropa med mast på og det hele. Der var folk på nogle af bådene, dem fik vi selvfølgelig snakket med. Noget sejlads fik vi dog set idet der var en heftig kapsejlad med radiostyrede modelsejlskibe, faktisk både sjovt og imponerende. En stille aften hvor vi så en film.

Både klargøres

Søndag 5. november

Sten og Ricardo var i køkkenet hele formiddagen, Virginia dækkede bord. Det var første gang de skulle bruge deres spisestue, så det var en stor dag. Ved ellevetiden kom Norana, Jay og Lila og så var der dømt barnebarn! Klokkeren et kom Jays forældre, og så vi den store

fødselsdagsmiddag i gang: Først en forret af pasta med alt godt fra havet (Ricardos hjemmefangede scallops, hummer mm), derefter fik vi Milanasas (det vi kalder schnitzler) med grønne asparges og Stens chilli-aïoli og tilsidst

Der kapsejles

en overlækker fødselsdags-chokoladecake. Dertil rigelige mængder af udvalgte vine. Jo, vi manglede ikke noget. Det blev en meget hyggelig eftermiddag og Jays forældre var meget hyggeligt selskab. Om aftenen pakkede vi det sidste af vores grej fik en stille øl og gik stille og roligt til køjs.

Mandag 6. november

Skulle videre til New York i dag og vi havde allerede hjemmefra besluttet os til og købt billetter til Greyhound bussen. Den kørte fra Boston klokken ti. Fra Salem klokken otte og det burde have været god tid, men det viste sig at være meget snert. Blev sat af uden for stationen (det var ikke til at parkere) og fandt hurtigt stedet, hvor bagagen kunne checkes ind og derefter bussen, hvor vi stillede os i kø. Boarding og afgang til tiden. Var fremme ved NY Port Authority lidt over tre, fandt os en taxa der kørte os vores "Hotel 31" på 120 East 31st Street. Et relativt primitivt hotel uden eget toilet og bad, til gengæld var det billigt (efter NY forhold) dvs. 900 kr./døgnet og meget centralt beliggende. Da vi havde installeret os nødtørftigt gik vi op til Fifth Avenue, forbi Empire State Building og videre ad Broadway til Times Square, som vi fik set da lysreklamerne begyndte deres farveorgie. Så var vi også blevet sultne og havde på forhånd udset os et

Ssted tæt på hotellet, hvor de serverede rib-racks. Vi delte sådan en til middag (og der var rigeligt) og tog tilbage til hotellet.

New York skyline

Tirsdag den 7. november

Da vi gik rundt i går eftermiddags, havde vi fundet en Diner i nærheden. Der ville vi prøve at spise en "good old American greasy breakfast" i dag. Det var et fint morgenmåltid og således bestyrket gik vi med raske skridt nordpå forbi Rockefeller Center (som vi lige kiggede ind i) og så bl.a skøjtebanen, derefter videre gennem Central Park til Guggenheim museet.

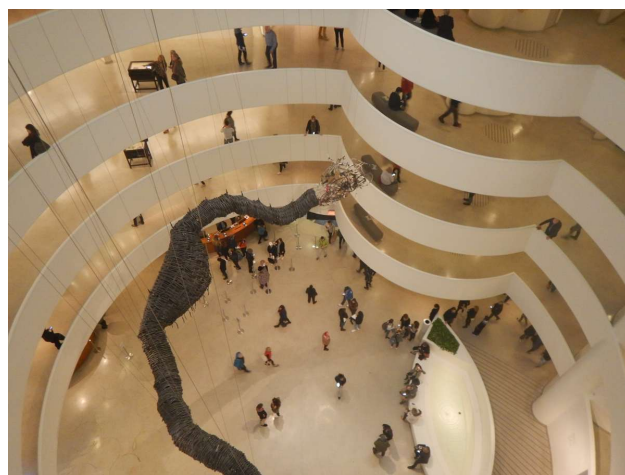

Guggenheim museet

Der var en udstilling af nyere kinesisk kunst. Nok ikke lige noget jeg var gået efter, men det var også bygningen vi kom for at se. Det var også sjovt, med den snegleformede opgang til det sjette niveau, en meget flot oplevelse. Synes vi havde gået nok for en dag, så vi tog subway'en tilbage. Næde at ligge lidt på ryggen og hvile vores ben, inden vi gik ned på den lokale pizzeria, for at få en meget tynd pizza; de var faktisk ret gode, så det kan være vi kommer her igen. Mødte i øvrigt her en pige bag bardisken (Jennifer) der fortalte os at hun havde danske forfædre på mødrene side. Så hjem på puden,

Onsdag den 8. november

Jeg sov ti timer! Må have trængt det. Efter morgenmad på den lokale Diner tog vi Subway'en ned til Battery Park for at komme til indvandrer museet på Ellis Island. Det måtte vi dog aflyse efter at sikkerhedskontrollen så Stens nyindkøbte Leathermann. Vi var sikre på at knivens blad holdt målet for knive, men næh, det gjorde den, men 'en Leathermann er et multi tool' (ikke en kniv!) Omkring!..... mærkeligt i et land, hvor alle har mindst et skydevåben.... men de kommer jo heller ikke gennem sikkerhedskontrollen.

Guggenheim museet

Så tog vi pendler-færgen til Staten Island (hvor der ikke er sikkerhedskontrol), den er gratis og man kommer så tæt på Frihedsgudinden, at man kan få fine billeder af hende, så det var en fin tur.

Færgen til Staten Island

Vi ville også havde været på Smitsonian's Native American Museum, med da vi så sikkerhedskontrolle viste Sten dem sin Leathermann, og: 'omkring!' Så til fods tilbage mod hotellet gennem Financial District og Wall Street hvor vi bl.a besøgte Federal Hall. Det er stedet hvor George Washington blev indsat som USA's første præsident og hvor 'bill of rights' blev underskrevet. Stoppedede ved monumentet for Ground Zero, meget stilfuldt, to store dybe-dybe 'vandinstallationer' hvor vandet bare forsvinder ind i jorden. Derefter så vi det nye World Trade Center, flot (og helt uinteressant, hvis man ikke lige er notorisk shopper)! Og gik så i øvrigt hele vejen tilbage. I går og i dag må vi så have travet hele Manhattan igennem (fra nord til syd).

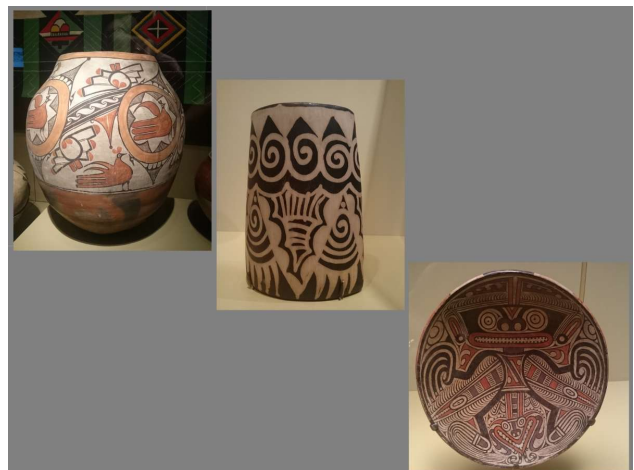

Ground Zero

Torsdag den 9. november

Da vi gik meget i går og i forgårs synes vi godt, at vi kunne tillade os at tage Subway'en til Battery Park i dag, for at få set Smithsonians

samling på Native American Museum. (Efter at Sten havde lænset sine lommes for værktøj hjemme på hotellet). Museet var flot og havde mange dejlige effekter udstillet, men overvægt af materialet var fra Mellemamerika. Der blev også lagt stor vægt på at indianske amerikanere altid havde indgået i de amerikanske væbnede styrker i nyere tid, men vi savnede lidt den udvikling (der jo nærmede sig genocide), der havde været inden for USA's grænser i det 18 århundrede. Jo, mere vi er her, jo mere klart bliver det hvordan politisk korrekthed gennemsyrrer alting, samtidigt med at man har svært ved egentlig refleksiv selvkritik. Vi bemærkede allerede dette, da vi besøgte Virginia og Ricardo, hvor der simpelt hen var emner men ikke kunne diskutere 'lidenskabsløst'. Tilbage via Brooklyn Bridge, Chinatown og Little Italy, for at tage Subway'en det sidste stykke fra Spring Street Station til vores lokale Subway station 33rd str. Vi fik lige en time på ryggen inden vi skulle vaske os til udringet, da det er i aften at vi skulle i operaen! Spiste en hurtig pizza hos Jennifer på hjørnet, inden vi tog undergrundsbanen til The Metropolitan for at se/høre Madame Butterfly. Det var en flot opsætning med fantastisk scenografi. Er nu blevet helt ferme til at tage subway'en, så den tog vi hjem og fandt en bar på vejen, hvor vi fik en godnatøl.

Native American Museum.

Fredag den 10. november

Det har været meget koldt i dag og de bukser jeg købte i Salem, har jeg faktisk boet i mens jeg har været her i New York. Selv om vi sov længe og egentlig ikke havde store planer for i

dag, fik vi dog gået en del igen i dag og fik også set en del.

Målet var MoMA (Museum of Modern Art), der var en udstilling som jeg havde læst meget om, men som jeg aldrig havde drømt om at jeg skulle se: Is Fasion Modern? MoMA er et stort museum og der er rigtig mange samlinger bliver vist her. Der var en del Picassoer... faktisk RIGTIG mange Picassoer, det var en fornøjelse at gå rundt og nyde billederne. På vej tilbage gik vi forbi FN bygningen. Der slog vi så lige et smut forbi og så alle flagene og alle de sikkerhedsforanstaltninger der er. Så også i dag fik vi gået en ret lang tur, men vi oplever noget hele tiden, når vi sådan går rundt. Spiste en burger til aften, der hvor vi havde drukket øl i går aftes, et fint sted, hvor vores tilstedeværelse satte gennemsnitsalderen betydeligt op.

Lørdag den 11. november

Var lidt bekymrede over, hvordan vi skulle klare os uden hotelværelse her dem sidste dag, for vi skulle først flyve klokke ti i aften, og havde bestilt taxa til lufthavnen klokken syv. Det gik dog helt uden problemer. Havde pakket det meste i går, så det var bare lige at putte det sidste i tasken. Vi sov længe, afleverede bagagen på hotellet til opbevaring og spiste så morgenmad på vores sædvanlige Diner, hvor de efterhånden kender os. Det er Veterans-day i dag (11/11 som i UK hedder Armistice Day og altså er dagen hvor 1. Verdenskrig sluttede) så der er parade på 5th Avenue fra Madison Square og nordpå. Vi gik over til 5th Avenue og så faktisk paraden fra begyndelsen. Der kom flere hundrede veteraner på motorcykel, derefter kom så veteraner fra de forskellige militære enheder og konflikter (Korea, Vietnam, Irak etc.) grupper og mange andre, der hædrede veteranerne (fx NY fire-brigade).

Det var koldt og stå og se på, og da vi havde set på det en god times tid, og vi kunne se, det var en meget lang affære, bevægede vi os over i mod W 33rd. str. Her starter the High Line. Det er en sti der er anlagt på en tidligere godsbane der løb er i 1. sals højde igennem et gammelt erhvervs kvarter. Der er gjort en masse ud af at gøre det til et grønt åndehul i byen, og det er virkelig lykkedes, et meget flot anlæg, som også blev benyttet flittigt, her var en masse mennesker. High Line sluttet ved W 13th. str. og her ligger Whitney Museum of American Art. Der udstilles kunst fra år 1900 og frem til i dag. Der var en sær-udstilling, som vi synes var ret interessant: An Incomplete History of Protest 1949-1960. De øvrige udstillinger gik vi igennem ret hurtigt og vandrede så tilbage til vores hotel. Klokken var nu blevet fem og vi spurgte i receptionen, om de kunne få vores taxa til at hente os lidt tidligere, for vi ville hellere sidde i lufthavnen end på en eller anden tilfældig cafe og vente. Det var muligt, og vi kom i rigelig tid til lufthavnen og havde god tid til at få bagagen indskrevet, få noget at spise, falde ned i nogle stole og begynde at fordøje vores oplevelser fra to uger i USA. Turen hjem var via Rom, som på vejen ud, og der var ingen problemer (men Alitalia forplejningen var skod). Landede i god ro og orden, fik fat i bilen der skulle køre os til udlejningsbilen, fik papirerne og kørte tilbage til Troldand i Palermo. Det lykkedes mig at blive forvirret over Googles vejanvisninger, så jeg fik ledt Sten gennem Palermos centrumsmågader - i aften-myldretiden... i mørke! han tog det nu pænt

New York, Westsides skyline fra Withney Museum of Modern Art